

El Govern celebrà aquest vespre Consell ordinari que presidirà el senyor Companys.

El president del Consell, senyor Companys, no ha rebut aquest migdia els informadors. Per un dels seus secretaris ha fet dir als reporters que no tenia notícies a comunicar-los i que aquesta tarda, com ja va anunciar dies enrera, es celebraria al Palau de la Generalitat el Consell setmanal ordinari del Govern, sota la presidència del senyor Companys.

Ha estat a complimentar el president del Consell el cònsol de Costa Rica, que anava acompanyat del canceller del Consolat.

Sis oficials del regiment de Caçadors de Montesa...

Compareixeran dil·luns davant del Tribunal Popular

Per al dil·luns vinent ha estat assignada davant del Tribunal Popular la vista de la causa contra l'ex-capità Santos Villalba Pérez, els ex-captans Joan Rosiles Fojol, Modest Palacios Ferrer, i Jacint Burgos Garza, i els alferes Jesús Ortega López i Rafael Pinos Carrasco.

Tots ells estan processats per la sublevació de la caserna del Regiment de Caçadors de Montesa, número 4, i són considerats pel fiscal com a incursores en un delictes de rebel·lió militar comprès en els articles 237 i 238 del Codi de Justícia Militar.

Demà, tothom al Price!

Per primera vegada des del 19 de juliol els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya es dirigeixen als catalans des de la tribuna d'un comitè popular. Demà al matí, al Gran Price, tres homes eminentment representatius de la gran organització de la democràcia nacionalista i obrera de Catalunya fixaran la posició del Partit en aquestes hores greus i transcendents en què assistim a la naixença d'un món nou.

Ventura Gassol, verb abundant de la Catalunya ressorgida; Pi i Sunyer, esperit ordenador i constructiu del nou ordre social; i Joan Canals, que plasma les seves velles ansies de renovació social sota el més profund sentit de responsabilitat de governant, són els oradors que demà, des de l'estrada del Price, s'adreçaràn a la Catalunya antifeixista que lluita avui per la seva llibertat.

L'expectació que a Barcelona i arreu de Catalunya ha desvetllat l'acte de demà és veritablement formidable. L'ample local del Price serà esquitat per a encabir demà les masses populars que aniran a escoltar la veu autoritzada dels seus caps i guiadors, que ara, com en els moments més crítics de la història de la Catalunya dels darrers anys han sabut situar-se al lloc d'honor que els pertocava. Demà, tothom al Price!

EL SETGE A L'ALCASSER DE TOLEDO

Al costat: El general ASENSIO segueix el vol dels nostres aparells durant el bombardeig de l'Alcàsser — A baix: Una de les barricades immediates a l'Alcàsser, des d'on es troteja ininterrompudament qualsevol intent de sortida dels rebels refugiats a l'edifici (S.-Català)

Mentre es prepara l'assalt definitiu d'Osca ELS FEIXISTES HAN PROFANAT SALVATGEMENT LES TOMBES DE GALAN I GARCIA HERNANDEZ!!!

Al peu de les tombes dels màrtirs afusellaren nombrosos obrers d'Osca

Viclen, 12. — 4'30. (Del nostre enviat especial, J. Aymami-Serra). — Quan es recorren les posicions avançades i es veu palpablement la situació de les nostres columnes al voltant d'Osca, així com l'esperit que anima a tots, milicians, soldats i forces de Guàrdia Nacional, d'Assalt i Carabiners que lluiten per la causa del poble, es considera quan inútil és la resistència que estan fent els facciosos per a no lluitar-se. Es recorda que el general Villalba va fer llançar per la nostra aviació unes proclames comminant els rebels a què es rendissin en un termini màxim de vint-i-quatre hores. Ha passat el termini i no s'han rendit, i el general Villalba tampoc no a llançat

les seves forces sobre la capital. No s'amaga de dir que preferim que se'l tituli de «poca paraula» per no haver complert l'amenaça, que no que se'l pugui titilar de poc humanitari. — Els faré un últim requeriment: ha dit, i si llavors no en fan cas la culpa no serà meua. Hauran d'aguantar totes les seves conseqüències.

Molt significatiu és el fet ja conegut que els facciosos estan dividits en dos bàndols. Els qui volen capitular i els qui s'hi neguen. Conseqüència d'aquesta rivalitat sembla que ha estat l'afusellament del coronel Solans, que fins ara comandava les forces de la guarnició d'Osca. Ha virgut, després, l'afusellament del coronel cap d'Almudevar. Aquestes notícies ens han arribat per conducte de diferents fugitius que s'han passat a les nostres files. Osca està en ple terror, el poble no surt quasi de les cases atemorit pels afusellaments i contínues atrocitats que vénen ometent el sfacelosos. Cal fer ressaltar que a Osca es condemna a mort a les gentes que escolten la ràdio. No volen que el poble s'assabenti de la veritat del que passa a Espanya.

EL CAPITÀ MENENDEZ VA ESTAR UN MOMENT PRESONER

Per les nostres avançades hi ha diàriament combats amb les primeres línies de l'enemic, a les quals es castiga amb foc d'artilleria i fuselleria per a anar debilitant les seves fortificacions. Contesten poc. Es senyalen indubtable que es reben les escasses municions... En una de les sortides de reconeixement de les nostres forces va ocórrer un fet que demo-

Monte - Aragón

Es la clau per a obrir l'entrada d'Osca, i està en poder no stre... Vegeu, a segon terme de la foto, els efectes de nostre canoneig, preliminar de l'operació que ens donà la posició (Foto Cama-Sol, especial per a ULTIMA HORA)

Aquest matí ha començat el bombardeig de Terol

Oviedo, sota els efectes d'una epidèmia tifòide i dels atacs d'aviació i artilleria

Madrid, 12.—Notícies radiades des del Gabinet d'Informació del Ministeri de la Guerra a les 3.30 de la tarda:

Front Nord i Noroest. — Augmenta la demoralització de la guarnició d'Oviedo a conseqüència de la intensa febre tifòide que pateix la ciutat i els atacs dels nostres avions i artilleria.

L'escassetat dels articles de primera necessitat ha fet imposar severes mesures pel comandament facciós.

Les forces trameses de Galícia per tal d'auxiliar els assetjats d'Oviedo han estat fàcilment rebutjades per les columnes lleials que operen en aquest sector.

Front d'Aragó. — Les columnes procedents de València ataquen Terol, el bombardeig de la qual ha començat amb gran intensitat aquest matí.

L'artilleria enemiga a penes respon

al troteig de les nostres forces.

A Sigüenza, les forces lleials han rebutjat dos atacs seguits de les avançades enemigues i els han causat bastants pèrdues.

Front sud. — El bombardeig a continuat. En les primeres hores d'aquest matí no s'ha combatut.

Continua el desenvolupament normal dels objectius previstos pel comandament per a operar.

De Còrdova han fugit tres soldats que han estat acollits en les nostres files.

Front d'Extremadura. — A Don Benito s'ha realitzat una operació que ha donat per resultat apoderar-se de seixanta caps de bestiar, dues metralladores i alguns fusells abandonats pels facciosos.

Continua el desenvolupament normal dels objectius previstos pel comandament al sector de Talavera.

Un trimotor facciós, abatut per les metralladores d'un tren blindat

Madrid, 12. — Es tenen notícies del gran servei que està prestant al sector de Navalperal una màquina blindada, que està servida per dos maquinistes, dos fogallers i vint milicians.

A aquesta màquina els feixistes li tenen molt de pànic.

El mes passat, en una de les seves incursions al camp enemig, arribà al punt més avançat a què hagi pogut arribar fins ara. S'arribà fins prop d'Avila.

Mentre uns es quedaven a la màquina, protegint des d'aquesta els que sortiren, altres posaren peu a terra i recolliren 240 pous de llei.

mentre els seus companys retrocedien amb la màquina lentament, per tal d'ajudar-los contra qualsevol agressió.

La setmana passada portaren en un sol viatge 200 xais.

Respecte a les bombes que llança en aquest sector l'aviació facciosa, s'han comprovat que totes són grànades d'artilleria llurs efectes són molt dubtosos.

La majoria no exploten.

Ahí els ferroviaris del tren blindat varen abatre un trimotor facciós amb les seves metralladores antiaèries, cosa que fou corroborada.

Festivals populars amb motiu de l'11 de Setembre

PROGRAMA PER A DEMA

A dos quarts de tres de la tarda: Reunió d'esportius i milicians al Parc de la Ciutadella, degudament equipats. Destilaran per Barcelona i s'adreçaràn a l'Estadi, on es celebrarà un matx de rugby, proves d'atletisme i partit de futbol entre els equips del F. C. Barcelona i C. E. Espanyol.

Nit: Al Teatre del Poble (abans Liceu) es celebrarà un gran festival musical amb la cooperació personal del mestre Pau Casals.

Es fa avinent que els festivals suspesos són els que no estaven compresos en el programa de festes anunciat.

El President Companys parla a un redactor de "Vu"

Els milicians de la República triomfaran perquè defensen una causa sagrada

—I si els rebels guanyessin la guerra, què fóra d'Espanya?
—I d'Europa?...

Des del 19 de juliol darrer els esguards del món estan girats de cara a Catalunya, de cara a Espanya. Els esdeveniments que estan succeint a la Península són de tanta envergadura intrínseca i, sobre tot, des del punt de vista internacional, de tanta gravetat pel ressò que puguin tenir enllà de les seves fronteres, que no és pas una sol·licitud de miting ni un títol de discurs que s'està ventilant en torres ibèriques el destí de la democràcia europea i per tant de la democràcia mundial.

Tota la premsa internacional dedica la seva màxima atenció a la cruenta guerra civil espanyola. Tenim a la vista la prestigiosa revista francesa «Vu», que ha confeccionat un número extraordinari sobre l'actualitat hispànica. D'entre els treballs que s'hi publiquen destaquem la intervenció que el reporter senyor Paul Ristellauer ha aconseguit celebrar amb S. E. el President de Catalunya.

Heus ací, a continuació, el treball del periodista francès:
«En la mitja claror curosament creada i mantinguda per altes i estretes finestres, els vidres glaçats i els felixes cortinatges de les quals preserven aquesta vasta sala del Palau de la Generalitat del sol cremant d'un migdia català, damunt la llarga taula de fusta esculpida, hom pot veure relluir la primera bomba fabricada a les noves fàbriques de Barcelona, per a la defensa de la llibertat».

Sota l'ull moteta de les gargoles que des de fa sis-cents anys contemplen els hostes d'aquest Palau amb llur esguard de pedra, una activitat de russe, dintre un silenci d'església. Heus ací dues portes que s'obren i ens trobem davant del President Companys. Amb una veu ardent d'entonacions feixoses, ha estat el qui ha iniciat la conversa i ens autoritza a preguntar-li tot el que vulguem.

—Enteneu, senyor President que els rumors creixos a l'estranger segons els quals el Govern espanyol es troba considerablement sotmès a influències estrangeres, recelen damunt d'alguna fontament? Les reaccions de la massa, tant del costat dels insurgents com del costat dels lleials, haurien estat les mateixes si Espanya hagués estat un país unitat prop del qual cap element exterior no hagués pogut exercir la més mínima acció?

—Heus ací una pregunta que m'ha estat feta diverses vegades. Puc, avui, respondre encara amb més fermesa que fa algun temps. Cada dia transcorreigut d'ençà del començ de la guerra civil espanyola la meua convicció que la reacció de les masses, ha estat, entre nosaltres, purament espontània. La cosa és altrament ben explicable i fàcilment intel·ligible a qui coneixi la història i els problemes del meu país. Els esdeveniments que estem vivint no podien deixar de produir-se i llur origen és talmant natural que no hi ha necessitat, per a comprendre'ls d'anar a cercar una explicació fora d'Espanya; hi ha entre nosaltres tres institucions violentament oclides i de les quals el poble es sent cada any més distanciat. He anomenat el clericalisme, el militarisme i el latifundisme.

Són aquestes les tres xacres inherents a la història del nostre país i que res fins aleshores no havia pogut anihilar. Perquè nosaltres no havíem conegut mai una veritable revolució política, sinó tan sols apromenamientos. Quan fa algunes setmanes, l'exèrcit va mobilitzar-se contra el poble, aquest es va desvetllar per fi i els desvetllaments del poble són terribles. Hom no pot pas dir que les masses s'hagin posat en moviment; en realitat, han creixut.

—Aquesta reacció és del tot explicable, senyor President, puix que aquestes masses saben que havien guanyat les eleccions.

—Sí, les havien guanyades. Però no desitjaven pas una política extremistista. És d'acord amb elles, és dir, amb la voluntat nacional, que hem portat una política d'esquerres.

—Considero, que el temps afavoreix els rebels o els lleials?
—De tota manera els militars seran batuts. Com al nostre país, França, els sans-culottes, els milicians espanyols venceran qualsevol coalició militar perquè defensen una causa sagrada.

—No és indiscret de preguntar-vos, un cop assegurada la victòria dels vostres, quina forma de govern preveieu donada la influència creixent dels anarquistes?

—Opino que el nou Govern serà fet sota el signe d'una gran pas endavant en matèria social. La cal-

drà trobar una fórmula que conciliï les noves aspiracions. De fet, serà una República democràtica establerta damunt de principis socials completament nous. Molts s'inquieten del paper que jugarà la F.A.I. un cop la guerra civil estigui acabada i de quina manera podrà ser utilitzada la seva col·laboració al Govern.

Aquest problema no és pas insoluble. He trobat dintre la F.A.I. disposicions constructives del més alt interès i certament força racionables.

—Creieu, senyor President, que a Espanya, com a Rússia, es plantejarà el problema de la terra?

—Aquest problema no existeix a Catalunya, que no és un país de grans propietats. És veritat que hi ha encara en certes regions d'Espanya algunes vastes propietats. El Govern d'esquerra elixit de les eleccions havia ja resolt, però, la qüestió del repartiment de terres. No ha més que dur-ho a la pràctica. El principi és que aquells que treballen la terra en puguin esdevenir propietaris a la fi d'un cert nombre d'anys, amb una banca corporativa agrícola que els ofereixi les facilitats necessàries per a l'adquisició. Sacrificarem la gran propietat privada a

la necessitat d'intensificar la producció i les de la col·lectivitat. El conreador no podrà posseir més que una quantitat limitada de terra, però és útil, adhuc indispensable, donar-li la il·lusió de la propietat.

Mentre la figura del President Companys, abraçada pel veritable foc que el devora interiorment quan exposa la causa que defensa, es destaca sobre el fons de pedra cisellada d'aquest sorprenent Palau de la Generalitat que encloïu tants segles d'història catalana, li preguntem, encara:

—I si els rebels guanyessin la guerra, què fóra d'Espanya?

El President ens allarga la mà i, greument, amb una veu profundament timbrada, pronuncia aquests mots prenyats d'amenaça:

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

—I d'Europa?...

Unamuno, en ple deliri de folia...

París, 12. — «Le Matin» publica un interviu celebrat a Salamanca amb el rector de la Universitat, Miguel de Unamuno.

Aquest es declara furios anticomunista, espanyolista i partidari del militarisme.

Els radicals Abad Conde i Rey Mora han mort

Madrid, 12. — «Claridad» publica la notícia de la mort a Madrid de l'ex-ministre senyor Abad Conde i l'ex-sots-secretari senyor Rey Mora.

Ordre del Departament de Guerra

Totes les armes i municions han d'ésser lliurades al Parc d'Artilleria de Sant Andreu

Signada per J. Garcia Oliver, ha estat radiada i cursada la següent ordre del Departament de Guerra del Comitè Central de Milícies Antifeixistes:

«Fa dies que venim sostenint que les armes han de servir per a la guerra contra el feixisme. La inactivitat d'elles en aquests moments és un suïcidí.

Avui afirmem d'una manera rotunda que tots els fusells, armes i municions que es tinguin han d'ésser lliurats urgentment al Parc d'Artilleria de Sant Andreu.

Que ningú no al·legui disculpes després de radiada i publicada aquesta nota en la premsa, ja que obrarem sense contemplacions, puix que aquell que tingui material de guerra i no el lliuri es posa incondicionalment al costat del feixisme i contra la llibertat.

PEL DEPARTAMENT DE GUERRA,
J. Garcia Oliver.»

S'estén la sublevació portuguesa?

S'assegura que diverses guarnicions s'han aixecat en armes i han donat mort als oficials

París, 11. — «Le Matin» publica informacions procedents de Londres i Gibraltar, segons les quals han esclatat noves sublevacions a bord d'altres vaixells de guerra portuguesos, els quals a nombre dels quals no diuen els telegrames. Unicament de-

clarat que es tracta de vaixells de guerra que es troben ancorats al Tago, prop del port de Lisboa.

D'altres procedències es rebien altres rumors sobre el particular dient que en els vaixells les tripulacions dels quals s'han sublevat, aquestes donaren mort als oficials, i un dels vaixells rebels bombardejà el port de Lisboa.

De la mateixa font es rebien notícies assegurant que en diferents llocs de Portugal han esclatat sublevacions entre les guarnicions militars, i han estat morts a trets bastants oficials; altres molts es troben presoners dels soldats sublevats.

Aquestes notícies són acollides als cicles informatius amb grans reserves.

moral de una sociedad y de una casta: la que pretendian imponer a España un régimen basado en el tartufismo y amparado por sus colegas de otros países. El Madrid de los ejidos de faldas, de los charcos omnipotentes, de las granjerías políticas.

Lo que se impone, con el ímpetu irresistible de unánime alzamiento nacional, es la España incontaminada, que está asombrando al mundo al desarrollar su ignorado potencial de virtudes y energías.

La rebelión ha sido, en este aspecto, fecunda. La estamos pagando a un precio exorbitante —en sangre y en esfuerzo—, pero vamos a realizar en nuestro país una transformación regeneradora. Lo que mandaba, por sobre un deleznable antidemocrático estatal, era lo más abyecto y caduco. Supervivencia del Madrid proxeneto y chulapo de Alfonso XII. Un amasijo de «el-devants», petu-

E. R. C. davant el moment actual

GASSOL

PI I SUNYER

CASANOVES

Demà, diumenge, a dos quarts d'onze del matí

MITING AL GRAN PRICE

Parlaran:

Gassol
Pi i Sunyer
Casanoves

Presidirà l'acte MIQUEL GUINART, en representació de la Federació Comarcal de Barcelona - Ciutat

L'ambaixador britànic invita Portugal, per quarta vegada

Si es resisteix a formar part del Comitè, se li aplicarà l'embargament d'armes

Londres, 11. — L'ambaixador britànic a Lisboa ha insistit avui, per quarta vegada durant aquesta setmana, prop del ministre portuguès

d'Affers Estrangers, perquè Portugal es decidís a assistir a les deliberacions del Comitè de no intervenció que tornarà a reunir-se a principis de la propera setmana.

S'afirma que en el cas que Portugal persisteixi a no voler formar

part de l'esmentat Comitè, és molt probable que a la propera reunió es proposi que l'aplicació de l'embargament sobre les exportacions de material de guerra avarqui tota la península ibèrica, adhuc Portugal.

La Generalitat controlarà provisionalment els serveis que depenen de la Direcció General de Monts, Caça i Pesca

El «Diari Oficials» publica avui un decret del Departament d'Agricultura i Proveliments disposant que mentre durin les circumstàncies motivades per la insurrecció militar, aquest Departament controlarà

la Direcció General de Monts, Caça i Pesca de la República, que radiquen al territori de Catalunya.

Un propietari ha fet donació a la Generalitat de quatre cases valorades en un milió de pessetes

Aquest migdia el comissari general d'Ordre Públic, senyor Gómez García, ha conversat breument amb els periodistes i els ha dit que la policia continuava practicant escorcolls en els domicilis de persones a les quals hom suposa desafectes al règim.

—Us heig de donar la notícia— ha dit també—que un ciutadà, el nom del qual no us puc facilitar en aquests moments, ha fet donació a la Generalitat de Catalunya de quatre cases de la seva propietat, valorades en un milió de pessetes.

Aquesta donació ha tingut lloc amb tots els requisits legals, davant de notari, etc. Cal remarcar la generositat de la gesta d'aquest propietari el qual, fent-se càrrec de les despeses que pesen sobre Catalunya per al sosteniment de la lluita, ha volgut contribuir-hi tan esplèndidament.

Es aquest un exemple — ha acabat dient el senyor Gómez García—, el qual molts haurien d'imitar.

El jutge de Cariñena aconseguí fugir dels facciosos

El president de l'Audiència ha rebut avui, entre altres, la visita dels metges del Laboratori legal, i dels jutges de Valls i Lleida.

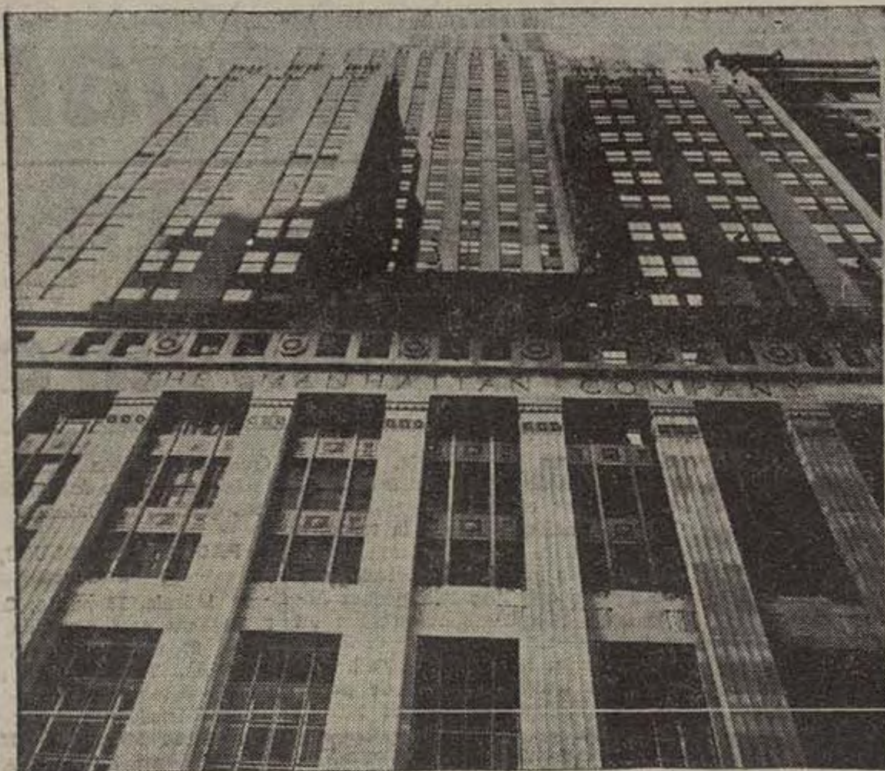
També l'ha visitat el jutge de Cariñena, el qual ha explicat que pogué fugir dels facciosos i internar-se a França, i després de moltes peripècies pogué arribar a Barcelona.

Aquest funcionari ha demanat que se li prestin els auxilis necessaris per a poder traslladar-se a Madrid i presentar-se al Govern de la República.

«En la fortaleza militar de Caxias (Lisboa) hay encarcelados más de doscientos antifascistas españoles. Denunciamos al mundo esta nueva violación del Derecho internacional y pedimos que los países democráticos impongan a Portugal el respeto al legítimo Gobierno de la República española.»

(De «Mundo Obrero»)

El carrer més estret i curt de Nova-York

Wall Street, l'amo de tot...

El 1880, fa més de cinquanta anys, quan encara es venien a cap preu els terrenys de Manhattan i Brooklyn, quan la febre de l'or portava a Califòrnia els aventurers de tot el món i quan les forces federals lluitaven encara amb les restes de les tribus de pell-roges, el carrer de Nova York anomenat Wall Street era un centre de barriada, ple de carros i de palaus de nous rics. Ja s'hil començaven a instal·lar les banques i els corredors de borsa, perquè era a prop d'on aleshores estava situada la casa de contractació de valors.

Per entre les verduretes i els venedors ambulants, esquitllant-se pel mig de les fileres de viants, passaven ja els agents de negres ganys i barrets de copa i els seus empleats, vetits sempre de gris, amb un bigoti recarolat i un llapis llarguissim sobre l'orella.

Ja els homes que feien una vida de cada dia al carrer de Wall començaven a encuriosir-se en les coses de l'especulació i s'interessaven per les cotitzacions. Fins i tot n'hil hagué algun que s'atrevis a participar en les jugades que li improvisava algun amic ficat en coses de Banca. I com que guanyà, la nova s'escaupia i l'exemple s'estengué.

Feta tot just vint anys que s'havia acabat la guerra de Secessió i que els esclaus negres de les plantacions del sud havien estat alliberats.

Començava un nou esclavatge, més fred i més pregon, perquè assecava el cos i l'ànima: l'especulació, la finança.

A l'entrada del carrer hi ha una llarga cartellera mòbil en la qual s'anoten les principals cotitzacions del dia i les adreces dels milers de corredors, agents, societats, empreses i altres mil i un enganyapagessos que pululen per Wall Street.

Quan els xicots amb il·lusions van a Nova York de les ciutats de província, el primer que fan és aprendre's de memòria alguns dels noms més importants i passar dotze vegades per davant dels establiments que mantenen el prestigi del carrer famós a tot el món.

Qui pogués entrar-hi, encara que tan sols fos de «grooms»!... Diu que moltes grans fortunes han estat començades a base d'un sou de pocs dòlars al mes. Hi ha més d'un financer riquíssim, multimilionari, rei de qualsevol indústria, que ha començat de venedor de diaris. Aquesta és l'eterna il·lusió dels qui esperen de Wall Street el mateix que moltes noies provincianes i molts xicots rexinolats es creuen poder esperar de Hollywood: una felicitat de cartera plena i vanitat satisfeta.

N'hil ha que sí, que pugui i es fan un petit capital. D'altres, la majoria, es queden tota la vida de «grooms» o d'oficinista, i alguns, els romàntics de la moneda, els sentimentals del diner, s'engeguen un tret o s'allisten a l'armada.

La febre de l'or encara dura...

A cada porta, a cada cantonada, a cada escala, a cada oficina, a cada grup, a cada oficina, a cada centre de reunió, uns quants agents de la secreta, d'aquests que es coneixen d'una hora lluny.

A Wall Street hi ha més estafes que a tota la resta de la gran ciutat. Els tres o quatre mil habitants del carrer violen i es passen les lleis en proporcions enormes, molt més que els restants cinc milions de novaiorquins.

Fins els «gangsters», quan es retiren, es permeten muntar el negoci a base d'acció i obligacions i emprar els seus procediments per fer-les comprar i vendre.

A voltes, els especuladors es venen interromputs en la seva credulitat per l'espèctacle d'uns quants trets de pistola metralladora i pel xilet

A dalt, d'esquerra a dreta: El gratacel de la "Manhattan Company" — Policia vigilant un carregament de moneda... — Wall Street, el 1882, quan tot just començava la febre de negocis i l'avui famós carrer...

— A baix: L'entrada a Wall Street. Fent guàrdia a la porta d'un Banc... (Keystone)

de negocis i l'avui famós carrer... — A baix: L'entrada a Wall Street. Fent guàrdia a la porta d'un Banc... (Keystone)

de negocis i l'avui famós carrer... — A baix: L'entrada a Wall Street. Fent guàrdia a la porta d'un Banc... (Keystone)

de negocis i l'avui famós carrer... — A baix: L'entrada a Wall Street. Fent guàrdia a la porta d'un Banc... (Keystone)

de negocis i l'avui famós carrer... — A baix: L'entrada a Wall Street. Fent guàrdia a la porta d'un Banc... (Keystone)

TOT EL POBLE EN PEU

"D'ací a tres mesos tindrem un exèrcit de tres-cents mil homes perfectament armats i equipats", diu el conseller de Defensa Díaz Sandino

Madrid, 11. — Un periòdic ha publicat unes manifestacions del conseller de Defensa de la Generalitat, tinent coronel senyor Díaz Sandino. «Tenemos que acostumbrarnos a tomar este asunto de la guerra como es y es preciso hacerse a la idea de que hemos de sufrir algunos reves. Nuestro éxito inicial sobre los sublevados de Barcelona, tiene la categoría de un final. Todo el pueblo español es capaz ya de hacer prodigios de esta clase. El crecimiento constante de nuestras fuerzas es también un fenómeno sorprendente. Yo estoy asombrado de la rendición de Godes. Yo disponía de cuatro aparatos y en uno de ellos se me escapó un oficial, total, que nuestras fuerzas aéreas las constituían en aquellos momentos tres aviones.

En el frente aragonés no hemos retrocedido un solo paso ni perdido una posición. Hace tiempo que pudimos entrar en Huesca, pero no quisimos realizar el serio esfuerzo que ello suponía. El éxito viene coronando nuestra confesión de la lucha. El aspecto moral del bombardeo por los aviones es en realidad notable, pero los nuestros se han acostumbrado ya y aprecian en su justo valor la proporción ofensiva de esta arma de guerra. En cambio en nuestros enemigos se sigue produciendo el pánico durante los bombardeos de la aviación. Los aviadorez enemigos nunca aceptan combate aunque la superioridad a veces esté de su parte. Un solo aparato de caza pone en fuga a varios aparatos rebeldes.

Elogia después Díaz Sandino a los

hombres que se dedican en Cataluña a la fabricación de material de guerra. También dijo que dentro de tres meses tendremos un ejército de 300.000 hombres perfectamente armados y equipados. Que una sola región pueda poner en pie de guerra 300.000 hombres indica la profundidad del movimiento.

Nosotros somos capaces de alcanzar los objetivos inmediatos que nos hemos propuesto y logrado, y disponemos de reservas insospechables para ayudar a los demás a obtener el suyo o conquistarlo con nuestras solas fuerzas. No hay que olvidar, terminó Díaz Sandino, que esto es una guerra y una revolución.»

300 víctimes rebels al front de Terol

València, 11. — Comuniquen de Vil·la, al front de Terol, que les nostres tropes sostingueren un duríssim combat contra els facciosos. Les nostres mil·lites infringiren un fort èxit a l'enemic, el qual deixà al camp més de 300 baixes. També se'ls feren bastants presoners.

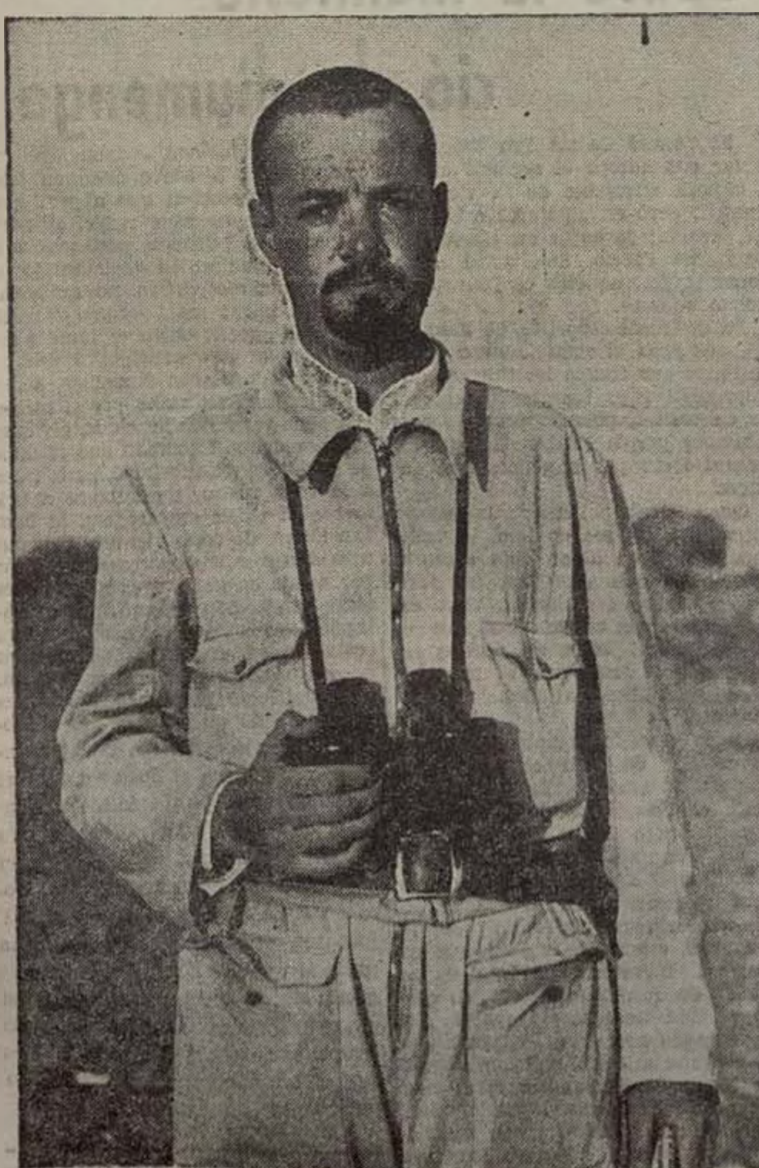
Les nostres tropes sols han rebut 4 baixes, entre elles la del pòic tinent de la M. A. O. R., don Marco Galván, estudiant afilist al Partit Comunista. El cadàver rebut avui sepultura a Vil·la.

ORGANITZACIO DE GUERRA

La manca de locals adequats al front ha obligat els nostres milicians a bastir uns camps de pasturatge de les cavalleries a ple aire... (Foto Cama-Sol)

GENERAL

Una de les últimes fotografies de FRANCESC GALAN, germà d'aquell Fermí, heroi de Jaca, al qual ha estat imposat el faix de general pel seu heroic comportament en defensa de la República (Sánchez-Català)

CAL ACABAR AMB LA IRRESPONSABILITAT

«S'ha d'acabar amb la irresponsabilitat, posant a ratlla els irresponsables. Ni un afusellament il·legal ni una detenció arbitrària, ni un acte de força sobre les persones o les coses que siguin estricteament aquells que, nec i tals de la guerra exigim. La moral revolucionària es, abans que tot, això: una moral, no un desenfren. I la justícia revolucionària és també justícia, no brutalitat o estupidesa irracional. A un dels dirigents més destacats de la Confederació Nacional del Treball el varem sentir, dies enrera, pronunciar públicament unes paraules singularment enèrgiques i exactes, que tenien tot el valor d'una amonició, dirigida als que amb la capa de la causa popular, desfermen llur cobdícia i confonen la revolució amb el pillatge. I hi ha, en efecte, casos que sem-

blarien pintorescos si no fossin vergonyosos. No manca qui suposa que basta posar la mà sobre les coses, en nom de no sé sap quin principi ètic o de quina autoritat, perquè les coses es converteixin, «dipso facto», en propietat seva. I l'experiència està demostrant — amb tot i la censible millora que, en aquest aspecte, convé assenyalar — que no hi ha prou amb les alocucions ni les apel·lacions per a redimir totalment els irresponsables que, per ésser-ho, es consideren al marge de tota disciplina. Es necessita que les organitzacions obres i polítiques posin tot el seu interès, considerant el problema no com una anècdota ingrata, però inevitable, sinó com una obligació moral i com un problema de govern que cal escometre sense avellacions».

(De «El Socialista»)